

הפרשה החסידיית

סתורתם של רבותינו נשיאנו על פרשת השבוע

ליקט וערך: אי"ש מבית לוי

וההתגברות שעל ידי התורה.

(ספר המאמרים עטר"ת' ע' רפח)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

כל נדיב לב הביאו חח וזום וטבעת וכומז כל כלי זהב (לה כב) חח (באונן) - על ההורים להאזין להוראת התורה ולדברי גדולי ישראל בכל הקשור לחינוך הילדים. כן חובה על ההורים להקשיב לשיחות הילדים עם חבריהם כדי להדריכם בדרך הנכונה; נזם (באף) - להורים צריך שיהא "חוש ריח" מפותח כדי להבחין האם החברים שעמם ילדיהם מתחברים הם ילדים טובים ומחונכים כדבעי. טבעת (באצבע) - ההורים מחוייבים להורות ולהראות באצבע לילדיהם את הדרך הישרה העולה בית א-ל;

כומז (בוזוע) - יחד עם ההסבר בדברי נועם על ההורים לעמוד בתוקף ובקפדנות בחינוך ילדיהם. לא רק כשהילד אינו ממושמע אלא אף כשהילד מצטיי - הוא צריך לחוש כי ישנה שמירה קפדנית מהוריו בכל הנוגע לחינוכו.

(לקוטי דיבורים' ח"ג ע' תקעג)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

בקביעות כו"כ שנים פרשיות ויק"פ הם מחוברות ובקביעות ש.ז. היא שפרשיות ויקהל פקודי הם פרשיות נפרדות. וביאור הענין בעבודת האדם: כללות עבודת האדם היא כמחז"ל "אני נבראתי לשמש את קוני" ולפעול גם בכל עניני העולם "לשמש את קונם".

אך בזה גופא ישנם ב' אופנים והם מרומזים בשמות הפרשיות ויק"פ:

א) "ויקהל" - שמגלה בכל עניני העולם את העבודה הכללית (שלמעלה מפרטים) ד"לשמש את קונם" ועי"ז פועל אחדות בכל עניני העולם ועאכו"כ בבני" ע"י הענין דאהבת ואחדות ישראל.

ב) "פקודי" - (לאחרי העבודה הכללית המאחדת את כל הפרטים - ה"ה) מגלה בכל פרט ופרט את החידוש המיוחד בענינו הפרטי לשמש את קונו. וזהו החידוש בקביעות ש.ז. שקוראים פ' ויקהל בשבוע בפ"ע ופ' פקודי בשבוע בפ"ע - שבוה מודגש שישנה שלימות בעבודה דויקהל בפ"ע - שמגלים את האחדות הכללית בהבריאה ובבני" ולכן אי"צ לחכות עד שמגלה בכל פרט את העבודה דפקודי.

(ספר השיחות ה'תשנ"ב)

כ"ק אדמו"ר הזקן

"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם": "בתוכו" - לא נאמר אלא "בתוכם" דהיינו בתוך כללות נשמות ישראל ישכון כבוד ה' יתברך על ידי המשכן.

ועכשיו גם כן הוא על ידי עסקם בתורה ומצות: שהתורה היא כמו כלי המשכן והמצות הם יריעות המשכן.

(תורה אור' פרשתנו פ' א)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

עיקר ענין דירה בתחתונים - שיהיה השראת אור רצון העליון וחכמתו בתורה ומצות בפועל ממש. אך אין השראה זאת כי אם כש"עשו לי מקדש" ומשכן דוקא אז - "ושכנתי" - בתורה ומצות שלהם.

(תורת חיים' פרשתנו תרמו ב)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

ראו קרא ה' בשם בצלאל בן אורי בן חור (לה ל) במדרש רבה פ' שמות על פסוק "וייטב אלקים למיילדות": שממרים יצא בצלאל שעשה ארון לתורה שנקראת טוב. ר"פ כי תשא פ' מם קנ"ד: "וסור מרע" - בינה על ידי שמרים סרה מן הרע העמידה בצלאל שזכה לחכמה ובינה.

(אור התורה' פרשתנו ח"ח ע' ג'קכב)

כ"ק אדמו"ר מהרי"ש

כל העושה בו מלאכה יומת (לה ב)

"אבות מלאכות ארבעים חסר אחד". ולמדו מזה בגמרא (שבת מה ב) מארבעים פעמים מלאכה שנאמרו בתורה. ואם כן לפי זה אינו מובן למה נאסרו רק ל"ט מלאכות? אך הענין הוא שיש מלאכה אחת שהתורה בשבת והיא מלאכת הצדיקים שממשיכים מבחי' עונג בשבת.

(על פי ספר המאמרים תר"ל' ע' רמב ואילך)

כ"ק אדמו"ר מהורשי"ב

ייעש את הכיור נחשת (לו ח)

עיקר ענין הכיור הוא הברור דנפש הבהמית וזהו שמקומה בחוץ דוקא בחינת אמצאך בחוץ והיתה מנחשת שהוא התוקף